588/00

Den 28. februar 2000 blev i sag nr. 51.040:

xxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Danica
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikringer i Danica, klager over selskabets sagsbehandling.

Det fremgår af sagens akter, at klageren og hans daværende ægtefælle (A.) i forbindelse med en separation rettede henvendelse til selskabet for at få oplyst, hvorledes klagerens forsikringer skulle indgå i den forestående bodeling. Selskabet oplyste, at to af klagerens forsikringer skulle indgå heri.

Klageren og A. udfærdigede og underskrev herefter den 5/8 1998 følgende erklæring til selskabet: "**Afsluttende bodelingserklæring i.f.m. separation mellem M.A. Cpr. nr. … (adresse) og A.A. Cpr.nr. … (adresse)** I forbindelse med vor separation er vi blevet enige om, at de to mig tilhørende forsikringer (police nr. 110 04… og police nr. 112 00…) deles, således at A. (pr. Danicas ophævelsesdatoen) får 50% af disse forsikringer. Undertegnede – A. – ønsker hurtigst muligt, at konvertere sin halvdel, dvs. tilbagekøbe disse. Under henvisning til dagens telefonsamtale er det oplyst, at tilbagekøbsværdien for A.'s vedkommende udgør ca. kr. 175.000,00. A.'s andel bedes venligst udbetalt som følger:
1) kr. 120.000,00 bedes tilsendt BG Bank, … att. S.K., konto nr. …
2) Det resterende beløb bedes tilsendt A. på hendes ovennævnte adresse.

Overlevelsesrenten f.s.v.a. forsikringsnummer 110 04… skal for halvdelens vedkommende overgå til A.'s fri rådighed. Medundertegnede – (klageren) – ønsker at fortsætte sine forsikringer på uændrede vilkår, dog således at De bedes notere, at min datter (C.) skal indsættes som medforsikrede/begunstiget i stedet for A. Ovennævnte aftaler er tillige gældende ved skilsmisse."

De 120.000 kr. skulle bruges til at nedbringe et fælleslån i BG Bank, hvor klagerens sommerhus var stillet som sikkerhed.

Primo september 1998 rykkede A. selskabet for udbetalingen. Selskabet udbetalte herefter 120.000 kr. til A. på en check. A. nedbragte herefter alene fælleslånet med 80.000 kr. I skrivelser af 27/11 og 20/12 1998 rykkede A. endvidere selskabet for restbeløbet, som herefter blev udbetalt på en check den 8/1 1999. A., der er arbejdsløs, har siden indgivet insolvenserklæring til fogedretten.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har udbetalt de 120.000 kr. direkte til A. Klageren påpeger, at dette er i modstrid med erklæringen af 5/8 1998.

Selskabet har i skrivelse af 20/8 1999 til nævnet anført: "Det er Danicas opfattelse, at A. efter udlodningen til hende frit kan disponere over de udloddede forsikringer, herunder meddelt Danica, hvorledes tilbagekøbsværdien kan udbetales med frigørende virkning. Dette følger af, at en fraskilt/frasepareret ægtefælle efter udlodning af forsikringer opnår ejendomsret til disse, og dermed dispositionsadgang på tilsvarende vis som andre aktiver, der udloddes. Selv om parterne måtte have aftale, at en del af beløbet skulle anvendes til nedbringelse af gæld, fremgår det ikke af meddelelsen til Danica, ligesom parterne ikke har anført, at meddelelsen om udbetalingsmåde er uigenkaldelig, og således ikke uden begge parters accept efterfølgende kunne ændres. Det anføres alene, at A.'s andel for såvidt angår de 120.000 kr. '… bedes tilsendt BG Bank … att. S.K., konto nr. …' dvs. uden angivelse af, hvem kontoen tilhører. Det er således Danicas opfattelse, at vi ikke har handlet ansvarspådragende, og dermed heller ikke erstatningsansvarlige for et eventuelt tab. Måtte det alligevel antages, at Danica har handlet culpøst, er det ikke påregneligt for Danica, at A. ikke overholder den indgåede aftale med ..(klageren) om, at beløbet skulle bruges til nedbringelse af deres fælles lån."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 1/9 1999 til nævnet anført: ”A.’s og min fællesskrivelse til Danica af 5. august 1998 blev til i samarbejde og vejledning med/fra Danica’s O.I. i to forudgående telefonsamtaler af samme dag, hvor Danica's O.I. netop præciserede hvilke informationer skrivelsen skulle indeholde, og hvilke bilag der skulle medfølge, for at Danica kunne disponere i overensstemmelse med det telefonisk aftalte … Det afgørende i denne sag er, at Danica af egen drift og vilje har valgt at se bort fra den aftale De havde indgået med A. og undertegnede i forlængelsen af telefonsamtalerne 5. august 1998 – og som kommet til udtryk i skrivelsen af samme dato -, og i stedet valgt senere at indgå modstridende ensidig aftale alene med den ene part (A.), hvorved jeg er blevet påført et økonomisk tab.”

Af en skrivelse af 2/6 1999 fra A. til klageren fremgår bl.a.: ”Jeg kan bekræfte, at det var en helt klar aftale med O.I. i Danica – alt på basis af to telefoniske henvendelser fra os i forening, samme dag, som brevet af 5. august 1998 til Danica blev udfærdiget, og i øvrigt fuldt ud i overensstemmelse med de af O.I. afgivne instrukser, at forsikringerne kunne deles os imellem som skitseret i brevet af 5. august 1998 til Danica. … Da der imidlertid ikke rigtigt skete videre i sagen efter brevets afsendelse primo august f.å., rykkede jeg først flere gange til sagen telefonisk, og uanset at det blev stillet mig i udsigt, at O.I. nu nok skulle fremskynde sagen, skete der intet. Herefter fremsendte jeg et brev, dateret den 27. november 1998, stilet til Danica, O.I., hvor jeg ikke i særlige pæne vendinger rykkede til sagens fremskyndelse, ikke mindst under hensyntagen til, at der nu snart var gået 4 måneder fra vor både telefoniske og skriftlige henvendelse i august 1998. Det skal dog i relation til dette brev tilføjes, at jeg efter de mange løbende telefoniske henvendelser den 9. september 1998 fik lov til at afhente – hvis jeg ellers gad at afhente checken personligt, hvad jeg gjorde – fik udbetalt en check på – og som det hedder sig i udbetalingsmeddelelsen – kr. 120.000,00 a conto/udbetaling. … PS. Jeg skal gerne vidne, om dette måtte ønskes.”

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at bodelingsoverenskomsten for selskabet umiddelbart måtte fremstå således, at ægtefællerne i forbindelse med separation var blevet enige om, at hustruen

skulle have tillagt halvdelen af de omhandlede forsikringer, som hun derefter for så vidt skulle tilbagekøbe hurtigst muligt. Hustruen må således efter formuleringen af aftalen fremstå som den, som selskabet med frigørende virkning kan udbetale denne tilbagekøbsværdi til. Angivelsen i overenskomsten om, hvorledes tilbagekøbsværdien nærmere venligst bedes udbetalt, ses derimod ikke for selskabet – der ikke er part i denne aftale – at fremstå som et led i aftalen, der kun skulle kunne fraviges med begge parters samtykke. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet, der har udbetalt hele tilbagekøbsbeløbet til hustruen, at indbetale nogen del af tilbagekøbsbeløbet på den i aftalen nævnte konto.

Efter det således anførte

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen